

[Ømann.]

ser er naturligvis den kampagne, som søges rejst mod de to love fra kredse, som man må befrygte står regeringen nær. En høje-steretssagførers kronik er i særtryk fordelt til folketingets medlemmer, og i forgårs fulgte Grosserer-Societetets Komité sagen op med en henvendelse til statsministeren, der jo er specialist på dette ophævelses-område. Argumentationen er i øvrigt ganske ejendommelig. Det hævdes, at forudsætningen for lovene var, at der blev pålagt lønmodtagerne visse byrder. Som om regeringen ikke til fulde har indfriet sådanne fordelingsforventninger allerede gennem momsforhøjelse, nedskæringer, flere gange landbrugsstøtte, genindførelse af afskrivningsfiduser og senest meget stærkt erhvervsbetonede regler om særbeskatning.

Jeg vil derfor gerne give handelsministeren denne lejlighed til at bekræfte, at selv om ingen havde ventet, at disse love skulle blive 100 pct. effektive, så har de dog vist nok ubestrideligt vist, at de har haft en anselig prisdæmpende effekt, og samtidig forklare, at fri konkurrence ikke er det samme som kræfternes frie spil, og at en ophævelse før tiden — det vil sige før den i loven nævnte dato — derfor ville stride mod regeringens erklærede økonomiske politik.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg takker hr. Ømann for de rige muligheder, han gennem sit spørgsmål har villet åbne for mig til at tage standpunkt til adskilligt. Jeg skal med hr. Ømanns indforståelse til-lade mig at benytte muligheden til alene at svare på det stillede spørgsmål.

Jeg vil i den henseende gerne sige, at når lovene er tidsbegrænsede, hænger det jo sammen med, at en lovgivning af denne karakter er forbundet med en række ulemper, som bliver større, jo længere lovene er i kraft. Da jeg i sin tid her i folketinget fremsatte lovforslagene, lagde jeg heller ikke skjul på, at regeringen var opmærksom på de ulemper, der altid vil være forbundet med sådanne direkte indgreb i prisdannelsen. Den økonomiske situation ved regeringens tiltrædelse og særlig risikoen for stærke prisstigninger gjorde dengang, at regeringen måtte overvinde sine betænke-

ligheder og gennemføre lovgivningen som et led i regeringens bestræbelser for at dæmpe fortsatte pris- og omkostningsstigninger.

Spørgsmålet om, hvornår disse love skal falde bort, må derfor bero på overvejelser af tilsvarende karakter som ved lovens gennemførelse, nemlig på en vurdering af den almindelige økonomiske situation og en vurdering af risikoen for en fortsat uheldig prisudvikling. Regeringen har ikke for øje i nærmeste fremtid at lade lovene falde bort.

Om udviklingen i de kommende måneder mener jeg ikke i dag at kunne udtale mig. Jeg kan således heller ikke imødekomme hr. Ømanns ønske om et tilsagn om ikke at lade lovene bortfalde før den 1. november 1968.

Som lovene er udformet, må det opfattes ikke blot som en ret for handelsministeren til at kunne lade lovene bortfalde inden den 1. november, men også som en pligt for handelsministeren til at holde udviklingen under observation og tage initiativet til lovenes bortfald, såfremt omstændighederne måtte tilsige det. Det ville efter min mening være ukorrekt, tangerende det ulovmæssige, om jeg gennem et tilsagn som det ønskede i realiteten afskar muligheden for at lade lovene bortfalde før 1. november og herigennem gjorde den pågældende lovbestemmelse indholdsløs, en bestemmelse, der jo er tiltrådt af samtlige folketingets medlemmer.

Ømann: Jeg takker ministeren for svaret, selv om det jo ikke var særlig imødekom-mende. Svaret giver altså ikke folketinget nogen garanti imod, at regeringen ophæver disse efter min opfattelse gavnlige love, mens folketinget er hjemsendt. Det ville være et ejendommeligt oplæg til efterårets overenskomstforhandlinger. Men i øvrigt kan jeg ikke se, at der skulle være nogen udvikling, der for tiden skulle foranledige til at ophæve lovene.

De argumenter, der har været anført, er jo gået ud på, at det har været vanskeligt at administrere lovene, også fordi der har været mange ankesager, men i det kan jeg jo kun se et bevis på, at lovene virkelig virker. Det har også været anført, at prisstigningerne er dæmpet noget, men dertil